

saadan Mistillid til Amtsraadet, at dette i allerhøjeste Grad skulde misbruge sin Stilling. Saa var det ærede Medlem meget vred over de Fritagelser, der ere tillagte dem, der staa i fast Tjenesteforhold til Staten eller Kommunen, eller som kunne finde Sted, naar særlige Grunde ere tilstede, og naar Indenrigsministeren træder til. Man skulde, naar man hører det ærede Medlem tale, tro, at det var en meget alvorlig Sag, at der her var Tale om en stor Byrde, som Kommunen skulde bære. Hvad er det, den skal fritages for. Det er for Funktionen som Snekfoged og intet Andet. Det synes da ganske naturligt, at Kommunens egne Bestillingsmænd fritages for denne Funktion, hvor de skulle staa overfor Beboerne, og at ligeledes Statens Bestillingsmænd, hvilket navnlig er Jernbane- og Postfunktionærer, fritages, da de under Sneeforhold ere i Embeds Medfør stærkt engagerede paa anden Maade. Og nu de Tilfælde, hvor der er særlige Grunde — ja, der tror det ærede Medlem vel, at Ministeren vil fritage Folk, som han synes godt om, eller tage andre saadanne Hensyn, men det maa det ærede Medlem virkelig ikke forudsætte, at man til enhver Tid vil handle vilkaarlig eller efter Lyst og Lune. Det er nødvendigt at sætte denne Bestemmelse ind, thi det er umuligt at give udtømmende Regler. Jeg skal f. Ex. nævne en Kategori af Folk, der kunne falde ind under denne Bestemmelse i Loven, og som jeg særlig er bleven opmærksom paa: det er Lodsjer. Hvad mener det ærede Medlem om disse Folk? Der findes adskillige Lodsjer, der ere bosiddende i Landdistrikter. Kunde der ikke være Grund til at fritage saadanne Folk for den Bestilling? De have under farefulde Forhold andre Bestillinger, som de vistnok maa røgte fremfor at gjøre Tjeneste som Snekfogder. Der er virkelig ingen Underfundighed i denne Bestemmelse, det kan jeg forsikre det ærede Medlem om, og det er underligt, at han vil opholde sig derved, som om det skulde være en alvorlig Sag. Den Bestilling er ikke saa vigtig, at det gjælder om at presse Alverden ind i den. Saa siger det ærede Medlem: Posten fremfor Alt, men det er Staten, der skal betale derfor. Jeg skal sige i al Korthed, hvorledes Forholdet er ordnet, og det ærede Medlem vil se, at det er meget rimeligt. Det er ordnet saaledes, at Posten for Statens Regning medtager een eller to Mand fra det Sted, hvorfra den kjører ud, for at hjælpe sig igjennem. Nu kommer Posten til at sidde i en Drive, hvad saa? (Rosager: Saa sidder den!) Ja, saa sidder den, men saa skal den

ud igjen. Naar Kuffen saa henvender sig til Beboerne der omkring, faaer han til Svar, det er os uvedkommende, det er en offentlig Byrde. Han maa da gaa til En, der tjenstlig kan tage Sagen i sin Haand, og det bliver Snekfogden. Det ærede Medlem vil maaste sige, at der staaer Politimesteren, men der behøver ikke at staa Andet, thi det følger af sig selv, at Politimesteren kan bruge Snekfogden, en Politibetjent eller hvem han ellers har til Raadighed i det Omfang, han finder nødvendigt, og det er utvivlsomt, at naar Posten kommer kjørende med en Mand paa Kuffen i et Sogn, hvor Politimesteren ikke bor, saa henvender Kuffen sig til Politivrigigheden paa Stedet, som er Snekfogden, og siger, at man maa hjælpe ham ud af Snekdriven, og saa maa Kommunen ogsaa forrette den Snekastning. Jeg synes, at det er rimeligt, og at der ikke er Grund til at opholde sig ved det. Det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (Blem) var mindre tilfreds med Redaktionen af Bestemmelsen om Amtsraadets Bidragsydelse til Hjælp ved Snekastning i Snekommunen. Det ærede Medlem mente, og jeg tror ogsaa, at Andre have udtalt sig derfor, at der burde staa „skal“ og ikke „kan“. Ja, derom kunne vi tale nærmere siden. Det er vanskeligt at sætte et saadant absolut „skal“ ind og det forekommer mig, at Hovedtanken i Bestemmelsen maa det ærede Medlem være tilfreds med. Hovedtanken er jo den, at naar en Snekommune under de nuværende Forhold har været overbeholdt med Snekastning, fordi den har maattet sende Mandskab ind i en anden Kommune, hvor der er en Vandebvei, skal der herefter tilkomme de Folk, der ere satte til Snekastning, en Erstatning, fordi de nu ikke faae Mandskab fra den fremmede Kommune, og det er det, man mener, skal ydes. Dette er sat i Forbindelse med en Bestemmelse i Lovforslaget om, at i saa Fald skal Snekastningen ydes ved leiet Mandskab eller paa anden Maade, og maa ikke udføres in natura, og ærede Medlemmer ville let se, at det er en fornuftig Bestemmelse; thi ellers kunde Sogneraadet tage og putte det, det faar af Amtsraadet, i sin Somme eller rettere sagt i sin Kommunekasse og lade Arbejdet udføre ved Naturalhjælp, men det bør naturligvis ikke ske. Det bliver altsaa et noget kombineret Forhold, men det er for Keften en af de Ting, vi kunne tale om. — Det er fra forskellige Sider erkjendt, at der er Trang til Lovforslaget, og ogsaa, at dets Grundlag er brugbart. Jeg vil meget opfordre ærede Medlemmer til at holde fast ved Tanken om, hvorledes Forholdet er nu, og hvilke Hovedtanter der findes i dette Lovforslag med